

Általános kihallgatás
**Ferenc pápa katekézise
a nagyböjti időszakról**

Szent Péter tér
2014. március 5. (szerda)

Kedves testvéreim! Jó napot kívánok!

Ma, hamvazószerdán elkezdődik a negyvennapos nagyböjti időszak, amely elvezet bennünket a húsvéti szent három naphoz, az Úr kínszenvedésének, halálának és feltámadásának emlékezetéhez, üdvösségünk misztériumának szíveközepéhez. Mivel a nagyböjtt ezekre az oly fontos napokra készít fel minket, ez a negyven nap „erős” időszak, fordulópontot jelentő időszak, amely mindnyájunkban elősegítheti a változást, a megtérést. Mindnyájunknak szüksége van arra, hogy jobbak legyünk, jó irányba változzunk, a nagyböjtt pedig segít minket ebben. Elhagyjuk régi rossz beidegződéseinket és a bennünket megkörményező rosszba való lusta beletörődést. A nagyböjti időben az egyház két fontos meghívással fordul hozzánk: erősebben tudatosítsuk Krisztus megváltó művét; nagyobb elköteleződéssel éljük meg keresztségünket.

Ha tudatosítjuk magunkban azokat a csodálatos nagy tetteket, amelyeket az Úr végbevitt üdvösségünkért, ez hálaért készíteti elménket és szívünket Isten iránt mindazért, amit nekünk adott, amit népéért és az egész emberiségért tesz. *Megtérésünknek ez a kiindulópontja: a megtérés nem más, mint az Isten szeretetének csodálatos misztériumára adott elismerő válasz.* Amikor meglátjuk Istennek ezt az irántunk érzett szeretetét, felébred bennünk a vágy, hogy közelebb kerüljünk hozzá: ez a megtérés.

Egész teljességében megélni keresztségünket – ez a második meghívás – azt is jelenti, hogy *nem szokunk hozzá az elszegényedés és nyomor látványához*, amellyel városaink utcáit, országaink útjait járva találkozunk. Fennáll annak a veszélye, hogy passzívan elfogadunk bizonyos viselkedésformákat, és nem lepődünk meg a körülöttünk lévő szomorú valóság láttán. Hozzászokunk az erőszakos cselekményekhez, mintha hozzátartoznának a napi hírekhez; hozzászokunk, hogy vannak olyan testvéreink és nővéreink, akik hajléktalanok és az utcán alszanak. Hozzászokunk a szabadságot és [emberi] méltóságot kereső menekültekhez, akiket nem úgy fogadunk, ahogyan kellene. Hozzászokunk, hogy olyan társadalomban élünk, amely Isten nélkül akar boldogulni, amelyben a szülők nem tanítják meg többé gyermekeiket imádkozni, de még keresztet vetni sem. Hadd kérdezzem meg tőletek: a ti gyermekeitek tudnak keresztet vetni? Gondolkozzatok el róla. A ti unokáitok tudnak keresztet vetni? Megtanítottátok rá őket? Gondolkozzatok és válaszoljatok szívetek mélyén. El tudják imádkozni a miatyánkot? Tudnak imádkozni Szűz Máriához az üdvözléggel? Gondolkoz-

zatok és válaszolatok. Ez a nem keresztény és elkényelmesedett viselkedésformákhoz való hozzá szokás teljesen érzéketlenné teszi a szívünket!

A nagyböjt gondviselés szerű időként érkezik hozzánk, hogy irányt változtassunk, hogy visszaszerezzük azt a képességet, hogy válaszoljunk a rossz valóságára, amely mindig kihívást jelent számunkra. A nagyböjtöt a megtérés, a személyes és közösségi megújulás idejeként kell megélnünk, olyan időszakként, amikor közelebb kerülünk Istenhez és bizalommal fogadjuk az evangéliumot. Ez lehetővé teszi számunkra, hogy új szemmel nézzünk testvéreinkre és szükségleteikre. Ezért a nagyböjt kedvező alkalom arra, hogy megtérjünk az Isten iránti és a felebarátaink iránti szeretetre; arra a szeretetre, amely képes magáévá tenni az Úr ingyenesen szerető és irgalmas magatartását, ő ugyanis „szegénnyé lett, hogy szegénysége által gazdaggá tegyen minket” (vö. 2Kor 8,9). Ha elmélkedünk a hit központi misztériumain: Krisztus kínszenvedésén, keresztyén és feltámadásán, ráébredünk, hogy a megváltás mérhetetlen ajándékát Isten ingyenes kezdeményezéséből kaptuk.

Hálaadás Istennek a megfeszített szeretetének misztériumáért; valódi hit, a szív megtérése és megnyílása felebarátaink felé: ezek lényegi elemek a nagyböjti időszak megéléséhez. Ezen az úton járva különleges bizalommal kérjük Szűz Mária oltalmát és segítségét: ő, az első Krisztus-hívó kíséren el minket az elmélyült imával és bűnbánattal töltött napok során, hogy lélekben megtisztulva és megújulva ünnepelhesük Fia húsvétjának nagy misztériumát. Köszönöm!

(Tózsér Endre SP fordítása)

© Libreria Editrice Vaticana, 2014.

© Tózsér Endre SP, 2014.

